

(.) Remco Campert.

Begin november ben ik bij de première van de film ‘Verloop van jaren’ van de 87 jarige Remco Campert in Tuschinski in Amsterdam.

De schrijver-dichter zit in de hal, ik ben voor hem naar Tuschinski gekomen, alleen hij zit niet op mij te wachten.

Hij zit op niemand te wachten, hij heeft niemand nodig, zegt zijn vrouw Dobohra in de film. Remco Campert heeft niemand nodig, maar in Tuschinski hebben anderen hem wel nodig. Ze komen in groten getale, ze drommen om hem heen als een bijenvolkje om de koningin. Remco wordt geknuffeld en gekust, het kan niet op en ze hebben allemaal wat voor hem meegenomen.

De schrijver-dichter zit, het kost hem moeite om overeind te komen, hij geeft liever zittend een hand en een kus.

Af en toe steekt hij een sigaret op, hij heeft ontheffing van het rookverbod in Tuschinski.

Ik zeg tegen een vrouw naast me: ‘Hij is bijna dood.... maar hij rookt nog’

De vrouw zegt: ‘Ja, de sigaretten houden hem nog in leven.’